

Отъ мѣстото на молебена, нѣкои войскови части отъ скобелевия отрядъ потеглиха къмъ Казанлъкъ, а дружинитѣ отидоха по мѣстата си, гдѣто имъ се готвеше храна.

Още отъ мѣстото на молебена, азъ отидохъ при генералъ Томеловски, който се оказа да е билъ комендантъ на шейновския лагеръ и управлението на когото се намираше на една могила между Шипка и Шейново, гдѣто бѣха направени нѣколко доволно солидни постройки.

— Ваше прѣвѣсходителство, днесъ слѣдъ молебена азъ заявихъ на генералъ Скобелева претенция, за гдѣто вие вчера ми отнехте пушката, казахъ азъ на генерала. Негово прѣвѣсходителство ме прати при ваше прѣвѣсходителство да ви прѣдамъ заповѣдта му да ми повърнете пушката.

Генерала Томеловски, както се казва, обърка концитѣ.

— Подпоручикъ, защо ми правите неприятности? Защо не дойдохте при мене и азъ щѣхъ да ви дамъ пушката, ми каза той меко.

— Какъ ще дойда, ваше прѣвѣсходителство, когато азъ вчера ви доложихъ, че пушката купихъ въ присѣдствието на дружинния си командиръ и ви молихъ да ми я не вземате.

Генерала се почеса по врата, слѣдъ това извика единъ казакъ и му заповѣда да донесе магазинката ми. Азъ взехъ магазинката си и тържествующъ се върнахъ при дружината.

Часа въ 11, когато офицеритѣ отъ дружината се каняхме да обѣдваме и бѣхме пратили за ястие отъ александровската кухня, дойде ординареца на дружинния командиръ и ни прѣдаде заповѣдта му незабавно да се явимъ при него.

— Вѣроятно, ще тръгнемъ въ походъ, си казахме ний.

Оказа се, обаче, че майоръ Чилиевъ ни билъ викалъ да се хвърлимъ въ атака на батареята, състояща отъ всевъзможни закуски и шишета съ разни ракии, коняци и вино. Наистина, въ една доволно голѣма и топла стая, на широкия одѣръ, върху бѣла покривка бѣха нередени горнитѣ закуски, на които, дѣйствително, ний се нахвърляхме съ голѣма яростъ. Но майоръ Чилиевъ още повече ни изненада съ добрата супа и пирожки, печенитѣ кокошки, гжски и шишъ кебапъ. Отъ 24-и декември вечерята днесъ за пръвъ пѣтъ си съблякохме шенелитѣ отъ гърбътъ. Отъ 24-и декември не само не бѣхме ѣли топла храна, но положително всичко врѣме гладувахме, като утоля-